

Sygn. akt I CSK 647/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku B.H.
przy uczestnictwie J.K., M.T. i A.T.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika A.T.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jeden z uczestników postępowania dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na oczywistą jej zasadność. Jednak sposób wyłożenia i zastosowania prawa przez Sąd II instancji może skłaniać do polemiki, lecz jest zgodny z zasadami sztuki prawniczej. Ponadto skarżący wskazał na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego co do wykładni testamentu w sytuacji wewnętrznej sprzeczności jego treści, jak ma to miejsce w tej sprawie. Kwestia ta nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi do rozpoznania, ponieważ, celowo i prawidłowo, w zakresie wykładni testamentu ustawodawca pozostawił sądom swobodę pozwalając dostosować to do okoliczności konkretnej sprawy i kierując się wskazaniem wynikającymi z art. 948 k.c. Niedopuszczalne byłoby zatem „przesądzenie”, jak sąd ma postąpić w odniesieniu do pewnych treści testamentu - zawsze wymaga to indywidualnej oceny. Jest przy tym ważne, że jeżeli spadkodawca sam wskaże konkretnie części ułamkowe, w jakich spadkobiercy mają dziedziczyć, to ich ujęcie w konkretnych rzeczach i prawach co do zasady rzeczywiście dotyczy tego, w jaki sposób spadek należy podzielić, i powinno, w miarę możliwości, zostać uwzględnione przez sąd w postępowaniu o dział spadku, nie może natomiast stanowić, co do zasady, podstawy innego określenia wysokości udziałów spadkowych.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.